

Ce adevăruri am aflat citind o carte?

sau

Scurt rezumat al unei cărți care ne poate salva copilul.

sau

Scurtă completare a orelor de educație sexuală.

Autor: Claudia Cătană

Cartea se numește *Ce anume îl învățați pe copilul meu?* și este scrisă de Miriam Grossman, doctor în științe medicale, **medic psihiatru** american, specialist în psihiatria adolescentului și copilului. Această carte ”smulge vălul educației sexuale de astăzi expunând un adevăr sordid. În loc să-i învețe pe copii realitatea vieții, educatorii de educație sexuală (nădăjduim că nu toți *n.a*) îi mint, ignorând datele medicale în favoarea unei propagande politizate și periculoase, care le-ar putea distruge viața pentru totdeauna”. Așa scrie în prefață și, din păcate, așa am constatat și eu citind cartea. Deoarece situația este destul de asemănătoare în Germania și în alte țări occidentale iar în România sunt presiuni mari pentru introducerea acestei discipline în curricula școlară, m-am gândit să vă informez și pe dumneavoastră, toți cei care sunteți interesați dar care, poate, nu aveți timpul necesar pentru a o face. Voi încerca să o fac cât mai succint, pentru detalierea informațiilor prezentate, cartea însăși vă stă la dispoziție.

Deci, dragi părinți, bunici și, de ce nu, adolescenți, **știati că:**

- Inițiatorul acestei ideologii, Alfred Kinsey, a fost un om cu grave probleme psihice? Acesta, în numele ”științei” a făcut, experimente pe copii, sugari chiar, abuzându-i sexual. (pg. 29-41) (Vă recomand să citiți și în Evenimentul Zilei, articolul publicat pe data de 4 martie 2017 de Paul Ghitiu, „Portret în serial al întemeietorului educației sexuale, Alfred Kinsey” [1], [2].
- Asociatul și continuatorul său, W. Pomeroy, încurajează, chiar glorifică, incestul? (vezi pg. 33);
- Sub pretextul informării cu privire la prevenirea infectării cu HIV/SIDA, a fost introdus un concept a cărui aplicare are loc până în prezent? Conceptul este: ”cu cât mai multă informație (despre sexualitate *n.a*) cu atât mai bine, și cu cât sunt copiii mai mici, cu atât

mai bine” (pg.37) și a făcut ca, actual, să se insiste ca aceste „clarificări” să înceapă de la grădiniță, copiii fiind „încurajați” să „exploreze” acest domeniu;

- Vulnerabilitatea maximă o au fetele? Diferențele biologice predispun fetele la riscuri majore (de la contactarea unei boli cu transmitere sexuală, până la infertilitate și chiar cancer);
- Principalii promotori ai acestei ideologii, sunt site-urile pentru copii și adolescenți? Acestea, se folosesc de așa ziși ”specialiști” (foarte multe persoane tinere care nu au pregătire de specialitate în psihologie sau medicină). Aceștia ne îndrumă și ne sfătuiesc copii în conformitate cu propriile lor convingeri, încurajându-i în comportamente extrem de riscante pentru sănătate (vezi pg. 27);
- Pe aceste situri comportamentele deviate, de risc, sunt prezentate ca normale? (vezi pg. 29);
- La fiecare 3,5 secunde un tânăr este infectat cu o bacterie sau un virus ? (vezi pg. 22).

Ocultarea sau, în cel mai bun caz, trunchierea adevărului pare să devină o axiomă a zilelor noastre. Din păcate, cercetările științifice în domeniul medical ale ultimelor două decenii, nu fac parte din materialele informative școlare din acest domeniu.

Decizia de a începe viața sexuală nu este una minoră, lipsită de importanță, ci este una care poate influența întreaga noastră viață. De multe ori de ea depinde dacă vom avea o familie fericită, dacă vom avea sau nu copii, dacă vom fi sănătoși sufletește și trupește sau nu, uneori viața însăși ne poate depinde de ea. De aceea **adolescenții și tinerii noștri au dreptul să cunoască tot adevărul**. Apoi, decizia le aparține.

Datele științifice care nu apar niciodată în broșurile respective sunt tocmai cercetările recente din domeniul medical. Toată lumea știe că ultimii ani au adus cu sine o adevărată explozie de informații în domeniul medical. Medicina reproductivă a beneficiat și ea de aceste descoperiri. Iată doar câteva aspecte:

- **Creierul feminin este extrem de sensibil la feromonii masculini?** Aceștia declanșează o cascadă de evenimente, extrem de complexe, care au drept rezultat modificarea secreției hormonale feminine, fapt care afectează atât ovulația cât și starea psihică, inducând fetei o minunată senzație de ”bine”. De fapt, în acele momente creierul fetei declanșează, un program cu totul și cu totul special, care are drept scop pregătirea întregului său corp pentru evenimentul minunat al maternității.(pg.50) (Cred că, nicio fată nu este conștientă de acest lucru, atunci când permite o prietenie mai „apropiată” cu un băiat *n.a.*)
- **Neuroștiința ne avertizează despre puterea atingerii?** Oxitocina, supranumită și ”hormonul îmbrățișării”, are următoarele efecte asupra creierului fetei:
 - Alimentează atașamentul (o face să aibă încredere ”oarbă” în cel cu care se sărută/îmbrățișează);
 - Dezactivează centrele care mediază judecata, precauția și teama. Cum remarcă și autoarea, cele mai avansate științe, ajutate de cea mai performantă aparatură, vin să confirme ceea ce bunicile noastre știau de mult: ”dragostea e oarbă” și „stai departe de băiat ca să nu-ți pierzi capul”.
- **Nivelul de testosteron al băiatului, la adolescență, depășește de 25 de ori pe cel al fetei?** Un specialist remarcă: ”Valurile de testosteron marinează creierul băiatului ...urmărirea sexuală devenind foarte bine obsesie” (vezi pg.51) Să recapitulăm: apropierea fizică duce la declanșarea unor mecanisme complicate, în care sunt implicați hormoni, feromoni, neurotransmițători, care au drept scop îndeplinirea unui singur program: reproducerea. Să fim deci foarte atenți: sărutările, mângâierile, nu sunt deloc inofensive, ci duc la declanșarea unor adevărate forțe ale naturii.
- **Vârsta la care se încheie procesul de maturare al creierului este alta decât am fi înclinați să credem?** Din punct de vedere legal o persoană este considerată matură la vârsta de 18 ani. Ne-am aștepta ca, la această vârstă, creierul să-și fi încheiat procesul de maturare. Ce ne spune însă Dr. Jay Giedd, responsabil al departamentului de imagistică al Institutului Național de Sănătate Mentală (*n.a.* al SUA). Cercetările sale au arătat remodelarea creierului continuă și în al treilea deceniu

de viață și că, există o zonă, denumită cortex prefrontal, a cărei maturare are loc în jurul vârstei de **25 ani**.

Firește este să ne întrebăm oare cât de importantă este această zonă și cât de important poate fi, pentru decizia de începe sau nu viața sexuală, ca acest proces de maturare să fie încheiat?

Răspunsul este surprinzător. **Cortexul prefrontal** este acea zonă din creierul uman responsabilă cu....**judecata, rațiunea, luarea deciziilor, autoevaluarea, planificarea, suprimarea impulsurilor și cântărirea consecințelor deciziilor luate** (p. 75)

Surprizele nu se opresc însă aici căci, din punct de vedere biologic, **fetele mai au și o altă structură nedevelopată**, fapt ce le expune unor riscuri uriașe cu posibile consecințe asupra întregii vieți.

Această structură poartă numele de cervix (col uterin) și este zona de trecere dintre vagin și uter. La femeia matură are o grosime apreciabilă (20-30 straturi de celule). La adolescente însă, are o zonă centrală (zonă de transformare T), unde grosimea este de numai 1 strat celular. Această zonă, denumită, zona T, se restrânge odată cu vârsta, dispărând complet la maturitate. Un singur strat celular reprezintă un adevărat ”călcâi al lui Achile”, fiind o minunată poartă de intrare pentru viruși și bacterii. Așa se explică adevărata epidemie a bolilor cu transmisie sexuală la adolescente. Boli care pot duce la: infertilitate, avort spontan, sarcini extrauterine (ca urmare a contactării *Chlamydia trachomatis*) sau chiar cancer (prin contactarea unor anumite tulpini ale *HPV- Human papiloma virus*).

Dacă tot a venit vorba de bolile cu transmisie sexuală. Permiteți-mi să punctez doar câteva aspecte :

- Pot fi nedetectate ani de zile;
- Mai ales băieții le pot purta fără a avea **niciun simptom**, astfel putând infecta foarte multe parteneri;
- Prezervativul nu protejează de multe asemenea boli (de ex. HPV), transmisia făcându-se prin contactul cu pielea din jurul organelor genitale;
- Protecția pentru HIV oferită de prezervativ, chiar în condițiile unei tehnici de folosire perfecte, este de doar 80-85 % ;

- Chiar și cele mai „inofensive” boli cu transmitere sexuală (HPV, Herpes simplex) sunt însoțite de: disconfort, durere, rușine, teamă și necesită multiple vizite la doctor și tratamente de multe ori foarte dureroase.

Legat de mijloacele contraceptive, doresc să vă aduc la cunoștință doar câteva aspecte mai puțin cunoscute, poate, unora dintre dumneavoastră. Am găsit aceste informații explicate detaliat în cartea *Îndrumarul medical și creștin despre viață al Federației Organizațiilor Ortodoxe Pro-Vita din România*. Pe scurt deci:

- Contracepția hormonală feminină (banalele pilule) – este contraceptivă și **abortivă**;
- Contracepția de urgență (pilula de a doua zi)- este **abortivă**;
- D.I.U (steriletul)- este **abortiv**;

Abortiv sau avortiv înseamnă pruncucidere! Redenumirea sau redefinirea unor aspecte medicale, pentru a le ascunde adevăratul sens și a eluda astfel implicațiile morale, face parte dintr-o tactică mai amplă care are drept scop „adormirea” conștiinței populației. De aceea, până la 14 zile de la fecundare d.p.d.v științific, vorbim despre un „produs de concepție” și nu despre embrion. „S-a căutat ani de zile să se ascundă efectul de avort timpuriu al pilulei și spiralei, știindu-se foarte bine că o divulgare promptă a acestui fapt ar fi determinat multe femei să se abțină de la folosirea lor” afirmă Prof. Dr. Rudolf Ehmman în scrierea sa ”Concepte”. Informație pe care am găsit-o la pagina 23 a *Îndrumarului medical și creștin ...*

Mai poartă numele și de avort hormonal și reprezintă curmarea vieții nou create în primele zile ale existenței ei. La modul propriu și nu la cel figurat, adică în primele zile după fecundarea ovulului de către spermatozoid. Știu foarte bine că, de multe ori, ne este mai simplu să băgăm capul în nisip, ca struțul, și să zicem „ Ei na, un ghem de celule!” Da, așa este, la început noua viață este formată din câteva celule, dar aceste celule, (la început 2 apoi 4, apoi 8... apoi din ce în ce mai multe... dacă sunt lăsate...) conțin informația necesară dezvoltării unui OM. Ele chiar sunt viitorul nostru copilăș așa cum ni l-a dăruit Dumnezeu, cu acordul și participarea noastră. A împiedica aceste celule să se atașeze de peretele uterului matern înseamnă o condamnare la moarte, de multe ori fără ca noi să fim conștienți de aceasta.

Să nu ne mai lăsăm mințiți ci să ne asumăm cu responsabilitate tot ceea ce știința ne oferă, nu doar ceea ce ne convine. **Să le spunem și aceste lucruri**

copiilor și tinerilor noștri care învață de la 10 ani despre mijloacele contraceptive. Au dreptul să fie cu adevărat informați!

Referitor la pilula contraceptivă doar câteva aspecte:

- Are efecte nocive la nivelul întregului organism, toate sistemele și aparatele (cardiovascular, endocrin, neurologic etc) având de suferit;
- Una dintre cercetătoarele/inițiatoarele, „pilulei” din anii 60, doctor Ellen Grant, după 20 de ani de studii în acest domeniu, publică o carte denumită ”[The Bitter Pill: How Safe Is The 'Perfect Contraceptive'?](#)” (1985) în care avertizează la modul general asupra folosirii acestui mijloc contraceptiv. Cercetătoarea subliniază însă faptul că **pilula a fost concepută pentru femeile mature** nicidecum pentru cele tinere, al căror organism este încă în formare. Acest om de știință se dezice practic de munca de o viață pentru a sublinia pericolele pentru sănătate ale utilizării hormonilor, chiar în cantități foarte mici, timp îndelugat [3];
- Alte cercetări, făcute de dr. Erik Odeblad, arată că ”pilula” poate produce îmbătrânirea precoce a colului uterin, reversibilă sau nu (!) odată cu încetarea administrării ei, afectând astfel fertilitatea tinerelor femei;
- Afectează negativ și mediul înconjurător ducând la un anumit tip de poluare a apelor, necunoscut până în prezent, cu efecte și implicații pe termen lung greu de estimat [4], [5], [6]

Foarte bine punctat în cartea doamnei Grossman este și aspectul **fertilității feminine**. Aceasta nu este „un dat”, un lucru absolut normal, care ni se cuvine și pe care îl avem la dispoziție oricând dorim, ci este un fenomen complex și sensibil care poate fi afectat de o multitudine de factori. În mod natural, însă, **vârsta** joacă un rol decisiv. Femeile se nasc cu un număr determinat de celule ovariene care „îmbătrânesc” odată cu ele, existând o așa zisă „fereastră” a fertilității cu un maxim la vârsta de 20 de ani. După vârsta de 35 de ani se înregistrează o scădere, pentru ca, după 45 de ani reducerea să fie dramatică. (vezi pg.120)

Eu cred că este foarte important ca tinerele fete să știe acest lucru. Deci dragele noastre, din păcate, nu putem aștepta prea mult (din diferite motivații, de la aceea a reușitei în carieră și până la aceea de a avea posibilitatea de a „gusta” din plin din plăcerile vieții) până să avem un copil, căci natura însăși ne stă împotriva. Să nu ne bazăm prea mult pe mijlocele artificiale de fertilizare ”in vitro” căci sunt: riscante (atât pentru sănătate cât și din punct de vedere al reușitei), imorale (amintesc doar de aspectul „reducerii” embrionilor adică, din nou, pruncucidere) și foarte costisitoare. În acest sens un alt factor de risc, care crește riscul de infertilitate, este **debutul precoce al vieții sexuale**. Fetele trebuie avertizate cu seriozitate și asupra acestui aspect.

M-am tot gândit cum aș putea să vă expun, în mod decent, și câteva dintre aspectele ultimelor capitole ale cărții. Greu ... Încerc totuși, dată fiind importanța pentru sănătate, luând știința medicală drept ajutor în a acoperi, prin limbajul de specialitate, grozăvia unor fapte spre care copiii noștri sunt îndemnați cu cea mai mare nonșalanță.

Capitolul ”Căutarea ”- se referă la alegerea sexului partenerului precum și a diferitelor ”modalități” de a face sex. Aici, notabilă, mi se pare relatarea eforturilor uriașe ale unui medic microbiolog de bună-credință, dr. Jacobs, în a devoala riscurile medicale grozave la care se expun cei care intră în anumite tipuri de comportamente sexuale cu parteneri de același sex sau de sex opus. Microbiologi, epidemiologi, chirurghi avertizează. Știința medicală avertizează: nu vă lăsați înșelați de vocile care vă spun să încercați, să experimentați și apoi să decideți. Riscurile pentru sănătate sunt imense!

În acest sens doresc să menționez doar **asocierea clară a cancerului bucal cu practicarea sexului oral**, considerat ca ceva absolut normal de către specialiștii în educație sexuală. Dacă îi avertizăm, îndreptățit, pe tineri asupra riscurilor fumatului sau al consumului de alcool, trebuie să le spunem și faptul că practicarea acestui tip de sex (extrem de încurajat pe siturile tinerilor) cu mai mult de 5 parteneri într-un an duce la creșterea cu 250% a riscului contactării unui astfel de tip de cancer (extrem de invaziv, greu de diagnosticat și de tratat, operațiile fiind de multe ori mutilante deoarece, în stadii mai avansate, este necesară chiar amputarea unor părți întregi din oasele feței).

Un alt subiect extrem de delicat: sexul anal. Practicarea lui este, de asemenea, încurajată pe situri și „apreciată” de tineri pentru posibilitatea de a evita o sarcină nedorită. Nimeni nu le spune însă că acest tip de act sexual

este catastrofal pentru sănătate, crescând exponențial toate riscurile posibile. De la contactarea unei boli cu transmisie sexuală și infectarea cu HIV până la apariția unor leziuni (inexistente în tratatele de specialitate) care necesită tratamente chirurgicale complicate. Chirurgii și microbiologii avertizează cu cea mai mare responsabilitate asupra acestui tip de act sexual. Dr. Koop, medic chirurg, afirmă: „Prezervativele oferă o anumită protecție, dar actul sexual anal este pur și simplu prea periculos de practicat”. Dr. John Potterat, epidemiolog de frunte în SUA, cu numeroase publicații despre HIV/SIDA, le-a explicat propriilor săi copii că această porțiune a corpului uman este pur și simplu făcută doar pentru ieșire (un singur strat celular, acces rapid la vase de sânge, un tip special de celule, denumite „celule M”, care livrează direct infecția sistemului imun ajutând astfel virusul HIV) (vezi pg. 99-100). Dr. Jacobs a dus o luptă acerbă pentru a face tinerilor cunoscută informația că: „datorită anatomiei și fiziologiei sexul anal este estimat a fi de 20 de ori mai riscant decât cel vaginal” (vezi pg.90). Lupta ei nu a fost încununată cu succes, sănătatea adolescenților nepărând a fi prioritatea autorităților americane.

Următorul capitol **”Tărâmul genurilor”** intuiește ce cuprinde. Este scris acum câțiva ani, timp în care lucrurile au evoluat foarte mult, în rău din păcate, omenirea fiind împinsă să accepte inacceptabilul.

Notabil mi se pare faptul că și această teorie (a fluidității genurilor) are la bază tot o teorie pseudo-științifică care contrazice flagrant nu numai bunul simț ci și datele științifice reale.

Pentru cei nefamiliarizați cu domeniul, această teorie susține că „ne naștem neutri față de gen și cultura ne învață ce înseamnă să fii bărbat sau femeie” (pg.160) fapt ce ne conferă „libertatea” de a ne alege genul în orice moment al vieții, absolut independent de sexul biologic. Adică, copiii sunt învățați, de la grădiniță chiar, că dacă doresc, cum doresc, când doresc, se pot considera fete sau băieți sau între sau nici sau și...(aici libertatea fiind totală) fiind încurajați să experimenteze ceea ce simt.

Această teorie a fost elaborată în anii 1960 de către John Money și este contrazisă clar de cercetările secolului XXI din domeniul neuroștiințelor, al geneticii și al embriologiei. De exemplu: descifrarea genomului uman a dus la studiul detaliat al cromozomului Y și a arătat că acesta „mustește” de unități ADN unice la bărbați (p 155). Citez scurt din aceste cercetări ample: „genetica și hormonii prenatali îi predispun pe băieți și fete să aibă – pe

lângă alte lucruri- preferințe pentru jucării, stiluri de joacă, activități și relații cu egalii lor”. (*Journal of the American Psychanalytic Association* 56 (2008): 147) Adică sunt dovezi științifice care atestă, ceea ce orice mamă vede de la început, că este normal ca băieții să se joace cu mașinuțe și să prefere culoarea albastră, iar fetițele să se joace cu păpușile și să prefere rozul.

Foarte interesante dar și relevante, prin simplitatea lor, mi s-au părut studiile efectuate pe animale (maimuțe rhesus și vervet). Rezultatele acestor experimente arată că: femelele tinere preferau păpușile și oalele, iar masculii preferau să se joace cu mingi și cu vehicule (vezi pg.159-160) (Cu citări din *Evolution and Human Behavior* 23 (2002): 467-479; *Hormones and Behavior* 46 (2004): 91 rezumat

Personal mă întristează profund faptul că trebuie atestate științific evidențele. Dar, dacă acest lucru vine în ajutorul copiilor și al tinerilor noștri, cred că nu trebuie să ezităm să o facem.

Revenind la tema noastră doresc să vă aduc, în încheiere, și o veste foarte bună. Studiile statistice (vezi pg.68-71) arată că nu trebuie să ne descurajăm în a ne sfătui copiii căci:

- **Părinții** au cea mai mare influență asupra deciziilor adolescentului în ceea ce privește relațiile sexuale și anume de 49 %;
- Între factorii care influențează decizia adolescentului de a intra sau nu în relații sexuale, **regulile morale ale familiei și/sau covingerile religioase** dețin cel mai mare procent 39 %;
- Un sistem clar chiar rigid de **reguli** al părinților, comunității, îi ajută pe adolescenți să nu cedeze tentațiilor.

Ca părinți, atitudinea potrivită mi se pare aceea de a încerca să fim cât mai apropiați de copiii noștri dar și de a le impune limite. Autoarea ne încurajează să avem chiar pretenții mari de la ei. Tinerii noștri sunt extrem de inteligenți și ne vor înțelege . Vor înțelege că îi iubim și că, din acest motiv, nu putem fi nepăsători. Nu putem să tăcem și să-i lăsăm pe alții să-i învețe în acest domeniu atât de sensibil dar și de minunat, căci anumite „învățăături” le pot distruge viața. Așa ne sfătuiește și Miriam Grossman. De partea noastră avem un aliat neașteptat dar extrem de puternic: știința!

Concluzia este că: biologia, neuroștiințele, microbiologia, endocrinologia, psihiatria, toate științele medicale, strigă la unison "Dragi adolescenți: așteptați!"

Dacă vreți să cunoașteți fericirea în viață, dacă vreți să întemeiați o familie și să vă bucurați de copii, ascultați sfaturile conjugate ale specialiștilor în tot felul de domenii medicale: nu vă grăbiți, nu faceți lucruri care știți că nu sunt bune. Ascultați glasul științei dar și al propriei voastre conștiințe. Altfel puteți să vă distrugeți viitorul sau chiar întreaga viață. Puteți omorî sau chiar puteți muri. Nu ignorați avertismentele. Acum însăși știința vine să sprijine și să confirme ceea ce știm din moși-strămoși: fiți curați, păstrați curăția, sufletească și trupească. Căutați tot un astfel de partener, lângă care să vă puteți petrece întreaga viață și nu veți cunoaște tot acest cortegiu întunecat de suferințe sufletești și trupești pe care tocmai vi l-am prezentat... pe scurt...

PS. Acest material nu este destinat publicării într-o revistă de specialitate și de aceea citările nu sunt efectuate după criteriile științifice, ele urmărind ca cititorul să-și facă cât mai rapid o părere și să poată accesa cu ușurință anumite situri.

[1] <http://evz.ro/un-psihiopat-sado-masochist-fondatorul-educatieisexuale.html>

[2] <http://stiripentruviata.ro/paul-ghitiu-portret-in-serial-al-intemeietorului-educatiei-sexuale-alfred-kinsey-partea-1/>

[3] <http://stiripentruviata.ro/educatia-pentru-sanatate-trebuie-sa-promoveze-castitatea-si-casatoria-argumentele-studiilor-si-ale-stiintei-2/#fn1>

[4] <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3921986/>

[5] <https://www.ucg.org/beyond-today/blogs/estrogen-pollution-a-potential-human-health-disaster;>

[6] <http://stiripentruviata.ro/substantele-contraceptive-din-apele-menajere-au-dus-la-disparitia-unei-specii-de-pesti-dintr-un-lac-si-la-reducerea-drastica-alteia/>